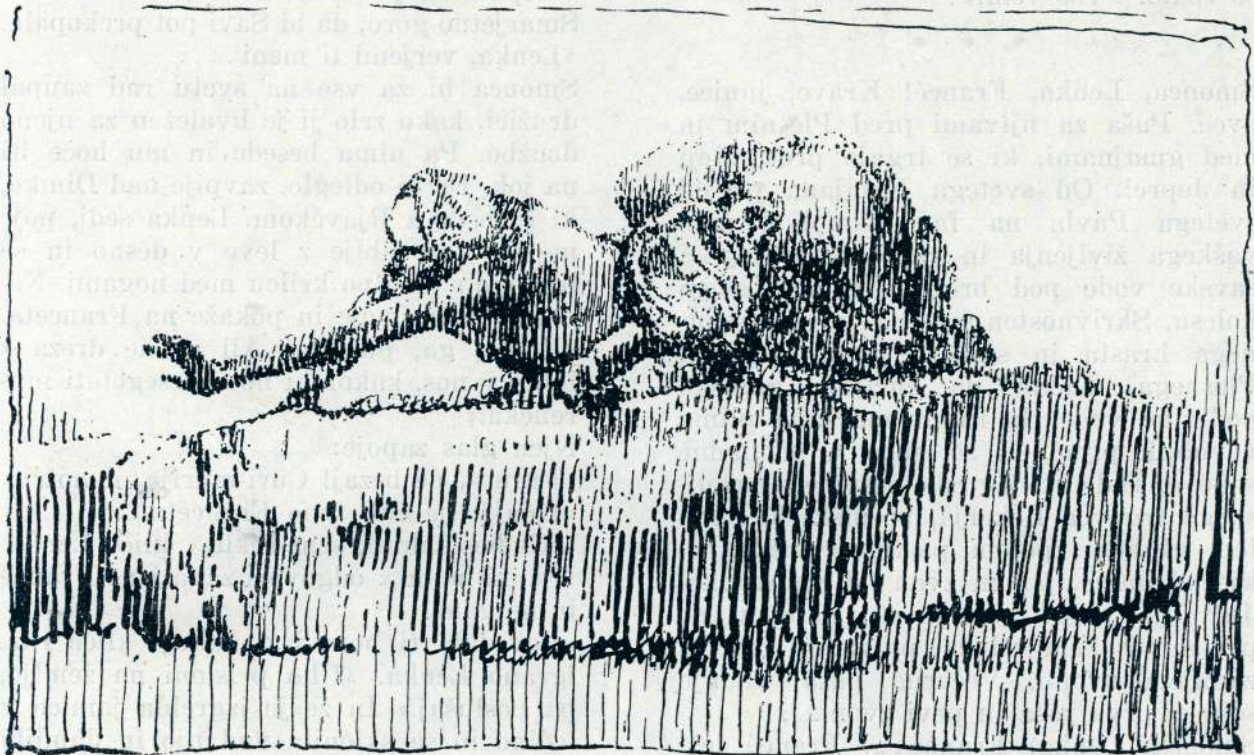

DOMIN SVET

LETNIK 37. V LJUBLJANI 1. JUNIJA 1924. ŠTEVILKA 3.

»KAJ ISČETE?« — ONI PA SO MU REKLI: »UCITELJ, KJE STANUJEŠ?«

FR. BILEK, CESTA (POT).

ŠMONCA.

IVAN PREGELJ.

III. PRAŠKI ŠIMEN.

Bilo je rojstno leto Blasheta in Neshize v celjski nedeljski šoli, sedmo leto Ferdinanda Dobrotljivega na Dunaju, dvanajsto leto Gregorja XVI. v Rimu. Doba je bila že sedemindvajsetič ime: Metternich, državna modrost: Liegen lassen ist die beste Erledigung. Ljubljana je stala v Ljubljani, a Stanko Vraz je verjel, da so ljubljanski bogoslovci — Dalmatinci. Zato, ker so govorili takrat ob Sotli po ilirsko in pod Dobračem po vse-slavjansko. Ljubljanski posvetnjaki so se zdeli Stanku kao crkva, koju je ostavio Bog. Vozeniški fajmošter Slomšek je tožil, da sedlajo Kranjci kobilu pri repu, Malavahiz je prevajal Bleiweifa. Prvi Slovenec je živel, a molčal. Sedem ur je delal

pri doktorju Crobathu, da je mogel zvečer dve uri presedeti v krčmi pri stari Meti... Bilo je »večidel« mrzlo leto, vrabcev odveč, žganje škodljivo, na Češkem običajne povodnji, na Turškem običajna goveja kuga, v Dubrovniku potres in na Španskem kameniten dež. Na Francoskem je mačka dojila podgane, na Nemškem je živel vol iz krompirja. Splošno je veljalo, ker preroka iz Jolsve še ni bilo, da »lepo in prijazno svetega Pavla spreobrnjenje je rodovitnega leta oznanjenje«. Zares so bili »četverčki« na Ogrskem in pri Sv. Lovrencu v Temenici, umrli pa so samo trije: ekscelencija baron Ehrberg v Dolu, ovsiški fajmošter Žemlja in dohtar Maurer... V prvem letu Blasheta ino Neshize, v sedmem Ferdinanda Dobrotljivega in v dvanajstem Gregorja XVI. je bil dozorel sedemletni Praški Šimen pod šolmoštrom Janezom Lavrenčičem v